

Charakterystyka produkcji polskiej akwakultury zachowawczej w latach 2010-2019

Zdzisław Zakęś, Maciej Rożyński

Zakład Akwakultury, Instytut Rybactwa Śródlądowego im. Stanisława Sakowicza w Olsztynie

W opracowaniu przedstawiono produkcję materiału zarybieniowego w Polsce w latach 2010-2019. Badano produkcję trzech grup gatunków dominujących w zarybieniach tzw. jeziorowych i/lub rzecznych podmiotów rybackich. Badaniami objęto: ryby drapieżne: miętusa (*Lota lota*), okonia (*Perca fluviatilis*), sandacza (*Sander lucioperca*), szczupaka (*Esox lucius*), suma europejskiego (*Silurus glanis*); ryby siejowate: sieję (*Coregonus lavaretus*), sielawę (*Coregonus albula*) i karpowate ryby reofilne: bolenia (*Aspius aspius*), brzanę (*Barbus barbus*), certę (*Vimba vimba*), jazia (*Leuciscus idus*), jelca (*Leuciscus leuciscus*), klenia (*Squalius cephalus*) i świnkę (*Chondrostoma nassus*). Analizie poddano zarówno ww. grupy ryb, jak i poszczególne gatunki oraz sortymenty materiału zarybieniowego. Uwzględniono produkcję następujących sortymentów: wylęgu, narybku letniego, starszego narybku (łącznie narybek jesienny 0+ i narybek po przezimowaniu (wiosenny lub jesienny; wiek 1+)) oraz kroczka. Przedstawiono również wartość finansową produkowanego materiału zarybieniowego grup ryb, gatunków i poszczególnych sortymentów. W opracowaniu odniesiono się do podobnych danych, a dotyczących lat 2004-2013.

Badania zostały sfinansowane z tematu statutowego S-028 Instytutu Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie